

[Albertsen.]

plejehjemspladser søges inddækket. Imidlertid hersker der blandt de involverede instanser usikkerhed over for, hvilke mål man her skal stille imod.

Opfattelserne svinger imellem et behov for plejehjemspladser fra 4 pct. til 10 pct. af antallet af personer over 65 år. Så afvigende opfattelser og skøn giver et dårligt arbejdsgrundlag for planlæggerne og økonomerne. Det drejer sig om investeringer, der svinger imellem 5 og 13 milliarder kr. afhængig af, hvilke mål man stiller sig. I driftsudgifter svinger det imellem 1 og 3 milliarder kr. pr. år.

Mange kommunalfolk er blevet betænkelige ved denne udgiftsvækst og planlægger nu i stigende grad at satse mere på det forebyggende omsorgsarbejde — hjemmehjælp, hjemmesygepleje, dagcentre, pensionisthøjskoler m. v.

En klargøring igennem en behovsanalyse og en vurdering fra ministeren vil her være særdeles nyttig.

Albertsen: Jeg har i den skriftlige motive-ring, der er fremsendt i forbindelse med spørgsmålet, givet baggrunden for mit spørgsmål. Jeg tror, det vil være af stor værdi, om ministeren her i dag kan give tilsagn om, at der vil blive foretaget en sådan undersøgelse af det spørgsmål, jeg rejser. Jeg tror også, det vil være betimeligt, om man samtidig i forbindelse med udgifterne til en enkelt institution er opmærksom på den voldsomme vækst, der foregår inden for dette område, ligesom jeg tror, at en betoning af de forebyggende foranstaltningers værdi ville være rimelig; eventuelt kunne man ved en kommende lovrevision af loven om omsorg og pleje ændre ordet „kan“ til „skal“. Jeg tror, det vil være en langt billigere måde at løse mange af de økonomiske problemer på, og jeg håber, at ministeren vil give et tilsagn om at foretage en analyse på baggrund af mit spørgsmål.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): Jeg er ikke i stand til at forklare socialministerens fravær, men jeg vil da gerne på hendes vegne give tilsagn om, at vi skal tilvejebringe en sådan behovsanalyse. Jeg håber så, at der er dækning for det.

Albertsen: Jeg er ikke spor ked af, at det er statsministeren, der svarer på regeringens vegne, det gør jo ikke svaret mindre betydningsfuldt. Jeg takker for tilsagnet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden: På den givne foranledning skal jeg udsætte de to næste spørgsmål, der er stillet til socialministeren.

Spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Om alderstillæg).

(Lovforslaget (nr. 75) findes i tillæg A. sp. 1533, fremsættelsen i tidenden sp. 1461).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Bundvad: Med dette forslag om bortfald af alderstillæg til fremtidige 80-årige pensionister tager folketinget hul på en lang række forslag om besparelser eller nedskæringer, om man vil, som regeringspartierne såkaldte støvsugerbande har fundet frem til, og som regeringen og dermed vel også regeringspartierne har godkendt og bundet sig til at gennemføre.

En generel debat om besparelserne hører jo nok mest hjemme under finanslovforslagets første behandling.

Jeg skal derfor holde mig til det foreliggende lovforslag og kun lige bemærke, at det måske er karakteristisk, at det første af bukettens forslag, der kommer til behandling her i folketinget, er et forslag om at forringe vilkårene for de ældste pensionister på trods af regeringens erklærede hensigt om ikke at ville forringe den sociale standard. Forslaget går kort sagt ud på, at folkepensionister, der fylder 80 år efter den 1. april 1971, ikke skal have det nugældende alderstillæg på 8¼ pct. af det udbetalte grundbeløb. For et ægtepar med fuldt grundbeløb bliver det et minus på 88 kr. pr. måned og for enlige 58 kr. i forhold til de nugældende regler.

Regeringen mener, at dette minus opvejes